

Briselē, 6.12.2013.
COM(2013) 867 final

ANNEX 2

PIELIKUMS

Priekšlikums Padomes lēmumam

**par Eiropas Savienības pievienošanos Konvencijai par starptautisko tirdzniecību ar
apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES)**

II PIELIKUMS

PIELIKUMS

Parakstīta Vašingtonā, 1973. gada 3. martā

Grozīta Bonnā 1979. gada 22. jūnijā

Grozīta Gaboronē, 1983. gada 30. aprīlī

Dalībvalstis,

atzīstot, ka savvaļas fauna un flora savā formu daudzveidībā un skaistumā ir Zemes dabisko sistēmu neaizstājama sastāvdaļa, kas jāaizsargā šīs un nākamo paaudžu vārdā,

apzinoties nepārtraukti pieaugošo savvaļas faunas un floras vērtību no estētiskā, zinātniskā, kultūras, atpūtas un saimnieciskā viedokļa,

atzīstot, ka tautas un valstis ir un tām jābūt labākajām savas savvaļas faunas un floras sargātājām;

atzīstot turklāt, ka starptautiska sadarbība ir ļoti svarīga konkrētu savvaļas faunas un floras sugu aizsardzībai no pārmērīgas izmantošanas starptautiskajā tirdzniecībā,

pārlicinātas par šim mērķim vajadzīgo pasākumu neatliekamību;

vienojušās par sekojošo:

I pants

Definīcijas

Šīs Konvencijas mērķiem, ja vien konteksts neprasa citu nozīmi:

a) "suga" nozīmē jebkuru sugu, tās pasugu vai ģeogrāfiski norobežotu populāciju;

b) "īpatnis" nozīmē:

i) jebkuru dzīvnieku vai augu, dzīvu vai nedzīvu;

ii) attiecībā uz dzīvniekiem: I un II pielikumā iekļautajām sugām - katru viegli identificējamu tā daļu vai derivātu; III pielikumā iekļautajām sugām - katru viegli identificējamu tā daļu vai derivātu, kas noteikts III pielikumā attiecībā uz šo sugu;

iii) attiecībā uz augiem: I pielikumā iekļautajām sugām - katru viegli identificējamu tā daļu vai derivātu; II un III pielikumā iekļautajām sugām - katru viegli identificējamu tā daļu vai derivātu, kas noteikts II un III pielikumā attiecībā uz šo sugu;

c) "tirdzniecība" nozīmē eksportu, reeksportu, importu un ievešanu no jūras;

d) "reeksports" nozīmē jebkura iepriekš importēta īpatņa eksportu;

e) "ievešana no jūras" nozīmē jebkuras sugas īpatņu ievešanu valstī, kuri iegūti jūras vidē ārpus jebkuras valsts jurisdikcijas;

f) "zinātniskā institūcija" nozīmē valstisku zinātnisku institūciju, kas izveidota saskaņā ar IX pantu;

g) "uzraudzības institūcija" nozīmē valstisku kontroles institūciju, kas izveidota saskaņā ar IX pantu;

h) "dalībvalsts" nozīmē valsti, attiecībā uz kuru šī Konvencija stājusies spēkā.

II pants

Pamatprincipi

1. I pielikumā būs iekļautas visas sugas, kurām draud iznīkšana un kurām kaitē vai var kaitēt tirdzniecība. Tirdzniecība ar šo sugu īpatņiem jāpakļauj īpaši stingrai kontrolei, lai turpmāk neapdraudētu to izdzīvošanu, un jāatļauj tikai izņēmuma gadījumos.

2. II pielikumā būs iekļautas:

a) visas sugas, kuras šobrīd vēl neapdraud iznīkšana, bet kuras var kļūt apdraudētas, ja tirdzniecība ar šo sugu īpatņiem netiks pakļauta stingrai kontrolei, lai nepieļautu tādu izmantošanu, kas nebūtu savienojama ar izdzīvošanas iespējām;

b) citas sugas, kurām jābūt pakļautām kontrolei, lai tirdzniecību ar šī panta a) daļā apskatīto sugu īpatņiem varētu pakļaut iedarbīgai kontrolei.

3. III pielikumā būs iekļautas visas sugas, kuras dalībvalsts noteikusi par kontroles objektu savā jurisdikcijā, lai novērstu vai ierobežotu izmantošanu, un kuru tirdzniecības kontrolei nepieciešama sadarbība ar citām dalībvalstīm.

4. Dalībvalstis nepieļaus tirdzniecību ar I, II un III pielikumā iekļauto sugu īpatņiem, izņemot gadījumus, kad tā notiks saskaņā ar šīs Konvencijas nosacījumiem.

III pants

I pielikumā iekļauto sugu īpatņu tirdzniecības kārtība

1. Visai tirdzniecībai ar I pielikumā iekļauto sugu īpatņiem jānotiek saskaņā ar šī panta nosacījumiem.

2. Jebkura I pielikumā iekļautas sugas īpatņa eksports būs atļauts tikai pēc iepriekšējas eksporta atļaujas izsniegšanas un uzrādīšanas. Eksporta atļauju izsniegs tikai tad, ja būs ievēroti šādi noteikumi:

a) eksporta valsts zinātniskā institūcija devusi slēdzienu, ka šāds eksports nekaitēs sugas izdzīvošanai;

b) eksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka šis īpatnis nav iegūts pretrunā ar valsts faunas un floras aizsardzības likumiem;

c) eksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka jebkurš dzīvs īpatnis ir sagatavots un tiks tā transportēts, ka ievainojuma, kaitējuma veselībai vai nežēlīgas apiešanās risks ir samazināts līdz minimumam;

d) eksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka šī īpatņa importam ir izsniegta atļauja.

3. Jebkura I pielikumā iekļautas sugas īpatņa imports būs atļauts tikai pēc iepriekšējas importa atļaujas un pēc eksporta atļaujas vai reeksporta sertifikāta izsniegšanas un uzrādīšanas. Importa atļauju izsniegs tikai tad, ja būs ievēroti šādi noteikumi:

a) importa valsts zinātniskā institūcija devusi slēdzienu, ka šis imports neapdraud importējamo sugu izdzīvošanu;

b) importa valsts zinātniskā institūcija atzinusi, ka paredzamais dzīvā īpatņa saņēmējs ir atbilstoši sagatavots, lai izmitinātu un aprūpētu to;

c) importa valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka īpatnis netiks izmantots tiešiem komerciāliem mērķiem.

4. Jebkura I pielikumā iekļautās sugas īpatņa reeksports būs atļauts tikai pēc iepriekšējas reeksporta sertifikāta izsniegšanas un uzrādīšanas. Reeksporta sertifikātu izsniegs tad, ja būs ievēroti šādi noteikumi:

a) reeksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka īpatnis ir ievests valstī saskaņā ar šīs Konvencijas nosacījumiem;

b) reeksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka dzīvs īpatnis ir tā sagatavots un tiks tā transportēts, ka ievainojuma, kaitējuma veselībai vai nežēlīgas apiešanās risks ir samazināts līdz minimumam;

c) reeksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka tikusi izsniegta katra dzīva īpatņa importa atļauja.

5. Jebkura I pielikumā iekļautas sugas īpatņa ieviešana no jūras būs atļauta tikai pēc tās valsts, kurā paredzēts īpatni ievest, uzraudzības institūcijas sertifikāta iepriekšējas izsniegšanas. Sertifikātu izsniegs tikai tad, ja būs ievēroti šādi noteikumi:

a) tās valsts, kurā paredzēts īpatni ievest, zinātniskā institūcija devusi slēdzienu, ka šāda ieviešana nekaitēs sugas izdzīvošanai;

b) tās valsts, kurā paredzēts īpatni ievest, uzraudzības institūcija atzinusi, ka paredzamais dzīvā īpatņa saņēmējs ir atbilstoši sagatavots, lai to izmitinātu un aprūpētu;

c) tās valsts, kurā paredzēts īpatni ievest, uzraudzības institūcija atzinusi, ka īpatnis netiks izmantots tiešiem komerciāliem mērķiem.

IV pants

II pielikumā iekļauto sugu īpatņu tirdzniecības kārtība

1. Visai tirdzniecībai ar II pielikumā iekļauto sugu īpatņiem jānotiek saskaņā ar šī panta nosacījumiem.

2. Jebkura II pielikumā iekļautas sugas īpatņa eksports būs atļauts tikai pēc iepriekšējas eksporta atļaujas izsniegšanas un uzrādīšanas. Eksporta atļauju izsniegs tikai tad, ja būs ievēroti šādi noteikumi:

a) eksporta valsts zinātniskā institūcija devusi slēdzienu, ka šāds eksports nekaitēs sugas izdzīvošanai;

b) eksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka šis īpatnis nav iegūts pretrunā ar valsts faunas un floras aizsardzības likumiem;

c) eksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka jebkurš dzīvs īpatnis ir tā sagatavots un tiks tā transportēts, ka ievainojuma, kaitējuma veselībai vai nežēlīgas apiešanās risks ir samazināts līdz minimumam.

3. Katras dalībvalsts zinātniskā institūcija sekos līdz gan II pielikumā iekļauto sugu īpatņu eksporta atļauju izdošanai, gan šādu īpatņu faktiskajam eksportam. Katrā gadījumā, kad zinātniskā institūcija uzskatīs, ka kādas sugas īpatņu eksports jāierobežo, lai saglabātu šo sugu visā tās izplatības apgabalā, kas atbilst tās lomai ekosistēmās, kurās tā ietilpst, un ievērojami virs līmeņa, pie kura šī suga varētu atbilst iekļaušanai I pielikumā, zinātniskā institūcija ieteiks savas valsts uzraudzības institūcijai piemērotus pasākumus, kas jāveic, lai ierobežotu atļauju izsniegšanu šīs sugas īpatņu eksportam.

4. Jebkura II pielikumā iekļautas sugas īpatņa imports būs atļauts tikai pēc iepriekšējās eksporta atļaujas vai reeksporta sertifikāta uzrādīšanas.

5. Jebkura II pielikumā iekļautas sugas īpatņa reeksports būs atļauts tikai pēc iepriekšējās sertifikāta izsniegšanas un uzrādīšanas. Reeksporta sertifikātu izsniegs tikai tad, ja būs ievēroti šādi noteikumi:

a) reeksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka īpatnis ir ievests valstī saskaņā ar šīs Konvencijas nosacījumiem;

b) reeksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka jebkurš dzīvs īpatnis ir tā sagatavots un tiks tā transportēts, ka ievainojuma, kaitējuma veselībai vai nežēlīgas apiešanās risks ir samazināts līdz minimumam.

6. Jebkura II pielikumā iekļautas sugas īpatņa ieviešana no jūras būs atļauta tikai pēc tās valsts, kurā paredzēts īpatni ievest, uzraudzības institūcijas sertifikāta iepriekšējās izsniegšanas. Sertifikātu izsniegs tikai tad, ja būs ievēroti šādi noteikumi:

a) ievēdējas valsts, zinātniskā institūcija devusi slēdzienu, ka šāda ieviešana nekaitēs sugas izdzīvošanai;

b) ievēdējas valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka ar jebkuru dzīvu īpatni apiesies tā, lai ievainojuma, kaitējuma veselībai vai nežēlīgas apiešanās risku samazinātu līdz minimumam.

7. Šī panta 6. daļā minētos sertifikātus var izsniegt pēc zinātniskās institūcijas ieteikuma, konsultējoties ar citām nacionālajām zinātniskajām organizācijām vai, ja nepieciešams, ar starptautiskajām zinātniskajām organizācijām. Tos izsniedz attiecībā uz kopējo īpatņu daudzumu, kas ievedams laika periodā, kas nepārsniedz vienu gadu.

V pants

III pielikumā iekļauto sugu īpatņu tirdzniecības kārtība

1. Visai tirdzniecībai ar III pielikumā iekļauto sugu īpatņiem jānotiek saskaņā ar šī panta nosacījumiem.

2. Jebkura III pielikumā iekļautas sugas īpatņa eksports no jebkuras valsts, kura iekļāvusi šo sugu III pielikumā, būs atļauts tikai pēc iepriekšējās eksporta atļaujas izsniegšanas un uzrādīšanas. Eksporta atļauju izsniegs tikai tad, ja būs ievēroti šādi noteikumi:

a) eksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka šis īpatnis nav iegūts pretrunā ar valsts faunas un floras aizsardzības likumiem;

b) eksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka jebkurš dzīvs īpatnis ir tā sagatavots un tiek tā transportēts, ka ievainojuma, kaitējuma veselībai vai nežēlīgas apiešanās risks ir samazināts līdz minimumam.

3. Jebkura III pielikumā iekļautas sugas īpatņa imports būs atļauts tikai ar izcelsmes valsts sertifikātu un, gadījumā, ja īpatnis importēts no valsts, kura sugu iekļāvusi III pielikumā, pēc šīs valsts eksporta atļaujas iepriekšējās uzrādīšanas, izņemot gadījumus, kas minēti šī panta 4. punktā.

4. Reeksporta gadījumā reeksporta valsts uzraudzības institūcijas izsniegto sertifikātu par to, ka šis īpatnis uzturēts valstī un tiek reeksportēts, importa valsts uzskata kā pierādījumu, ka attiecībā uz doto īpatni šīs Konvencijas nosacījumi pilnībā ievēroti.

VI pants

Atļaujas un sertifikāti

1. Saskaņā ar III, IV un V pantu izsniegtajām atļaujām un sertifikātiem jāatbilst šī panta nosacījumiem.
2. Eksporta atļauja ietvers informāciju, kas sniegta pēc IV pielikumā dotā parauga, un būs derīga tikai sešus mēnešus no izsniegšanas datuma.
3. Katrā atļaujā vai sertifikātā jābūt šīs Konvencijas nosaukumam, to izsniegušās uzraudzības institūcijas nosaukumam un zīmogam, kā arī uzraudzības institūcijas piešķirtajam kontroles numuram.
4. Jebkādas uzraudzības institūcijas izplatītas atļauju vai sertifikātu kopijas būs skaidri apzīmētas kā kopijas, un nevienu šādu kopiju nevarēs izmantot kā oriģinālu, izņemot gadījumus, kas noteikti šajā atļaujā vai sertifikātā.
5. Katram īpatņu pārvadāšanas gadījumam būs nepieciešama sava atļauja vai sertifikāts.
6. Importa valsts uzraudzības institūcija apzīmogos un uzglabās ikvienu īpatņa eksporta atļauju vai reeksporta sertifikātu un ikvienu atbilstošu importa atļauju, kas uzrādīta sakarā ar īpatņa importu.
7. Kur vajadzīgs un iespējams uzraudzības institūcija var iezīmēt jebkuru īpatni ar kādu pazīšanās zīmi, kas palīdzētu identificēt šo īpatni. Šajā gadījumā 'pazīšanās zīme' nozīmē jebkādu neizdzēšamu marķējumu, zīmogu vai citu pazīšanās līdzekli, kas izstrādāts tā, lai padarītu tā viltošanu iespējami sarežģītu.

VII pants

Izņēmumi un citi īpaši nosacījumi attiecībā uz tirdzniecību

1. III, IV un V panta nosacījumi neattiecas uz īpatņu tranzītu caur līgumslēdzējas puses teritoriju vai tās teritorijā, kamēr šie īpatņi paliek muitas kontrolē.
2. Ja eksporta vai reeksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka īpatnis iegūts pirms šīs Konvencijas nosacījumu attiecināšanas uz šo īpatni, tad III, IV un V panta nosacījumi neattieksies uz īpatni, ja uzraudzības institūcija izsniegs sertifikātu, kas to apliecina.
3. III, IV un V panta nosacījumi neattieksies uz īpatņiem, kuri ir personas īpašums vai mājsaimniecības priekšmets. Šis izņēmums nebūs spēkā gadījumos, kad:
 - a) I pielikumā iekļautas sugas īpatni īpašnieks ieguvis ārpus savas pastāvīgās uzturēšanās valsts, un tas tiek šajā valstī importēts; vai
 - b) II pielikumā iekļautas sugas īpatni:
 - i) īpašnieks ieguvis ārpus savas pastāvīgās uzturēšanās valsts un valstī, kurā īpatnis iegūts no savvaļas;
 - ii) īpašnieks importē savā pastāvīgās uzturēšanās valstī; un
 - iii) eksportēt no valsts, kurā tas iegūts no savvaļas, atļauts tikai pēc iepriekšējas eksporta atļaujas izsniegšanas;ja vien uzraudzības institūcija nebūs atzinusi, ka īpatņi iegūti pirms šīs Konvencijas nosacījumu attiecināšanas uz tiem.
4. Komerciālos nolūkos nebrīvē audzētus I pielikumā iekļautas dzīvnieku sugas īpatņus un komerciālos nolūkos mākslīgi audzētus I pielikumā iekļautas augu sugas īpatņus uzskatīs par II pielikumā iekļautas sugas īpatņiem.

5. Ja eksporta valsts uzraudzības institūcija atzinusi, ka dzīvnieku sugas īpatnis ir audzēts nebrīvā vai augu sugas īpatnis iegūts, mākslīgi pavairojot, vai ka dzīvnieku un augu daļas vai derivāti iegūti no šādiem īpatņiem, tad uzraudzības institūcijas apstiprinājums par to jāpieņem III, IV un V panta nosacījumu prasīto atļauju vai sertifikātu vietā.

6. III, IV un V panta nosacījumi neattieksies uz herbāriju eksemplāriem un citiem konservētiem, mumificētiem vai preparētiem muzeja eksponātiem, kā arī dzīvu augu materiālu ar uzraudzības institūcijas izsniegtu vai apstiprinātu pavadzīmi nekomerciāliem aizdevumiem, dāvinājumiem vai apmaiņu starp uzraudzības institūcijas reģistrētiem zinātniekiem vai zinātniskām iestādēm.

7. Jebkuras valsts uzraudzības institūcija var atkāpties no III, IV un V panta prasībām un atļaut ceļojošu zooloģisko dārzu, cirku, zvērnīcu, augu izstāžu vai citu izstāžu sastāvā ietilpstošu īpatņu ceļošanu bez atļaujām vai sertifikātiem, ja:

- a) eksportētājs vai importētājs detalizēti saskaņo īpatņu sastāvu ar šo uzraudzības institūciju;
- b) īpatņi pieder kādai no šī panta 2. vai 5. daļā noteiktajām kategorijām;
- c) uzraudzības institūcija atzinusi, ka ikviens dzīvs īpatnis tiks transportēts un aprūpēts tā, ka ievainojuma, kaitējuma veselībai vai nežēlīgas apiešanās risks būs samazināts līdz minimumam.

VIII pants

Dalībvalstīm veicamie pasākumi

1. Dalībvalstis uzņemsies vajadzīgos pasākumus, lai panāktu šīs Konvencijas nosacījumu spēkā stāšanos un lai aizliegto tirdzniecību ar īpatņiem un varmācību pret tiem. Šie pasākumi ietvers:

- a) sodīšanu par tirdzniecību ar šādiem īpatņiem vai to atrašanos īpašumā, vai abiem pārkāpumiem reizē; un
- b) nodrošinās šādu īpatņu konfiskāciju un atgriešanu eksportētājā valstī.

2. Piedevām pie šī panta 1. punktā minētajiem pasākumiem nepieciešamības gadījumā dalībvalsts var pēc saviem ieskatiem izstrādāt jebkādu metodi, lai nodrošinātu šīs Konvencijas nosacījumu īstenošanas noteikumiem neatbilstoši eksportēta vai importēta īpatņa konfiskācijas radīto izdevumu atlīdzināšanu.

3. Ciktāl iespējams, dalībvalstis gādās par to, lai īpatņi tiktu minimāli aizkavēti, kārtējot visas nepieciešamās tirdzniecības formalitātes. Lai paātrinātu šo procedūru, dalībvalsts var izveidot eksporta un importa stacijas, kurās īpatņi izietu muitas kontroli. Tālāk dalībvalstis nodrošinās dzīvajiem īpatņiem minimālu ievainojuma, kaitējuma veselībai vai nežēlīgas apiešanās risku, gādājot par pareizu aprūpi jebkurā transportēšanas vai uzturēšanas periodā.

4. Ja dzīvs īpatnis būs konfiscēts šī panta I. punktā minēto pasākumu īstenošanas rezultātā:

- a) par šo īpatni ziņos konfiscējušās valsts uzraudzības institūcijai;
- b) šī uzraudzības institūcija, konsultējusies ar eksporta valsts uzraudzības institūciju, atgriezīs īpatni eksporta valstī uz šīs valsts rēķina vai glābšanas centrā, vai citā vietā, kuru uzraudzības institūcija uzskata par piemērotu un atbilstošu šīs Konvencijas nosacījumiem; un
- c) uzraudzības institūcija var konsultēties zinātniskajā institūcijā vai, ja tā uzskata par vēlamu, sekretariātā, lai atvieglotu lēmuma pieņemšanu saskaņā ar šī punkta b) apakšpunktu, ieskaitot glābšanas centra vai citas vietas izvēli.

5. Šī panta 4. punktā minētais glābšanas centrs nozīmē uzraudzības institūcijas izveidotu iestādi ar uzdevumu sekot dzīvo īpatņū, jo īpaši konfiscēto, labklājībai.

6. Katra dalībvalsts ieģrāmatos tirdzniecības gadījumus ar I, II un III pielikumā iekļauto sugu īpatņiem, reģistrējot

a) eksportētāju un importētāju vārdus un adreses;

b) izsniegto atļauju un sertifikātu numurus un tipus, valstis starp kurām notiek tirdzniecība, īpatņū skaitu vai daudzumu un paraugu veidus, sugu nosaukumus, kādi tie iekļauti I, II vai III pielikumā, un, kur nepieciešams, apskatāmo īpatņū izmērus un dzimumu.

7. Katra dalībvalsts sagatavos periodiskus pārskatus par šīs Konvencijas īstenošanas gaitu un nodos tos sekretariātam:

a) ikgadējais pārskats, kas ietvers šī panta 6. punkta b) apakšpunktā minētās informācijas apkopojumu; un

b) reizi divos gados - pārskats par tiesiskajiem un administratīvajiem pasākumiem šīs Konvencijas nosacījumu ievērošanas nodrošināšanai.

8. Šī panta 7. punktā minētā informācija būs sabiedrībai pieejama, ja tas nebūs pretrunā ar attiecīgās dalībvalsts likumiem.

IX pants

Uzraudzības un zinātniskā institūcija

1. Katra dalībvalsts šīs Konvencijas īstenošanai izveidos:

a) vienu vai vairākas uzraudzības institūcijas, kuru kompetencē ietilpst izsniegt atļaujas un sertifikātus šīs dalībvalsts vārdā;

b) vienu vai vairākas zinātniskās institūcijas.

2. Valsts, iesniedzot ratifikācijas, atzīšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās aktu, tai pašā laikā paziņos depozitārijam tās uzraudzības institūcijas nosaukumu un adresi, kura pilnvarota uzturēt sakarus ar citām dalībvalstīm un sekretariātu.

3. Jebkuras izmaiņas pienākumos vai pilnvarās saskaņā ar šī panta nosacījumiem dalībvalsts paziņos sekretariātam nodošanai tālāk visām citām dalībvalstīm.

4. Jebkurai šī panta 2. punktā minētai uzraudzības institūcijai pēc sekretariāta vai citas dalībvalsts uzraudzības institūcijas pieprasījuma jānodod tai zīmogu, spiedogu un citu atļauju, sertifikātu autentiskumu apliecinošu zīmju paraugi.

X pants

Tirdzniecība ar valstīm, kuras nav šīs Konvencijas dalībvalstis

Eksportējot uz valsti, kura nav šīs Konvencijas dalībvalsts, vai importējot no tādas valsts, jebkura dalībvalsts var apstiprināt šīs valsts kompetentu institūciju izdotu atbilstošu dokumentāciju, kura pēc būtības atbilst šīs Konvencijas prasībām pret atļaujām un sertifikātiem.

XI pants

Dalībvalstu konference

1. Sekretariāts sasauks dalībvalstu konferenci ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā.
 2. Pēc tam sekretariāts sasauks kārtējās sanāksmes ne retāk kā reizi divos gados, ja vien konference nenolems citādi, un ārkārtējo sanāksmi katru reizi pēc ne mazāk kā vienas trešdaļas visu dalībvalstu rakstiska pieprasījuma.
 3. Gan kārtējās, gan ārkārtējās sanāksmēs puses izvērtēs šīs Konvencijas īstenošanas gaitu un var:
 - a) izveidot nepieciešamos nosacījumus, lai sekretariāts spētu veikt savus pienākumus, un pieņemt finansu noteikumus;
 - b) apsvērt un pieņemt papildinājumus I un II pielikumam saskaņā ar XV pantu;
 - c) izvērtēt I, II un III pielikumā iekļauto sugu atjaunošanas un aizsardzības panākumus;
 - d) saņemt un apspriest ikvienu sekretariāta vai kādas dalībvalsts iesniegtu ziņojumu; un
 - e) ja nepieciešams, izstrādāt priekšlikumus šīs Konvencijas efektivitātes paaugstināšanai.
 4. Katrā kārtējā sanāksmē dalībvalstis noteiks nākamās kārtējās sanāksmes norises laiku un vietu saskaņā ar šī panta 2. punkta nosacījumiem.
 5. Katrā sanāksmē dalībvalstis var noteikt un pieņemt sanāksmes procedūras noteikumus.
 6. Apvienoto Nāciju organizāciju, tās specializētās aģentūras un Starptautisko Atomenerģētikas aģentūru, kā arī jebkuru valsti, kura nav šīs Konvencijas dalībvalsts, konferences sanāksmē varēs pārstāvēt novērotāji ar tiesībām piedalīties, bet ne balsot.
 7. Jebkura savvaļas faunas un floras aizsardzībā vai apsaimniekošanā tehniski kvalificēta, tālāk uzskaitītajās kategorijās ietilpināma, institūcija vai dienests, kas informējis sekretariātu par vēlēšanos piedalīties konferences sanāksmē ar saviem novērotājiem, tiks pielaists, izņemot gadījumu, ja ne mazāk kā viena trešdaļa dalībvalstu, kuras piedalās konferencē, iebilst. Kategorijas:
 - a) starptautiski dienesti vai institūcijas, gan valstiskas, gan nevalstiskas, un nacionāli valstiski dienesti un institūcijas; un
 - b) nacionālas nevalstiskas organizācijas vai institūcijas, kuras šajā nolūkā apstiprina valsts, kurā tās darbojas.
- Ja atļauja saņemta, novērotājiem būs tiesības piedalīties, bet ne balsot.

XII pants

Sekretariāts

1. Šai Konvencijai stājoties spēkā, sekretariātu izveidos Apvienoto Nāciju Vides programmas izpilddirektors. Viņam var palīdzēt piemērotas starpvalstu, nevalstiskas, starptautiskas vai nacionālās savvaļas faunas un floras aizsardzībā un apsaimniekošanā atbilstoši kvalificētas organizācijas un dienesti, tādā mērā un veidā, kā viņš uzskatīs par nepieciešamu.
2. Sekretariāta pienākumi būs:
 - a) sasaukt un apkalpot dalībvalstu sanāksmes;
 - b) īstenot šīs Konvencijas XV un XVI panta nosacījumos tam uzticētās funkcijas;
 - c) veikt zinātniskus un tehniskus pētījumus saskaņā ar dalībvalstu konferences apstiprinātajām programmām, kas veicinātu šīs Konvencijas īstenošanu, ieskaitot pētījumus par dzīvu īpatņu sagatavošanas un pārvadāšanas normām un īpatņu identificēšanas līdzekļiem;

- d) iepazīties ar dalībvalstu ziņojumiem un pieprasīt no tām tādu papildinformāciju, kas uzskatāma par nepieciešamu šīs Konvencijas īstenošanai;
- e) pievērst dalībvalstu uzmanību jebkurai jautājumam, kas ir saistīts ar šīs Konvencijas mērķiem;
- f) periodiski publicēt un izplatīt dalībvalstīm I, II un III pielikuma pēdējos labojumus kopā ar jebkuru informāciju, kas varētu atvieglot šajos pielikumos iekļauto sugu īpatņu identificēšanu;
- g) sagatavot dalībvalstīm ikgadējus pārskatus par savu darbu un par šīs Konvencijas ieviešanu, kā arī citus ziņojumus, ko var pieprasīt dalībvalstu sanāksme;
- h) iesniegt rekomendācijas šīs Konvencijas mērķu sasniegšanai un nosacījumu īstenošanai, veikt arī zinātniska un tehniska rakstura informācijas apmaiņu; un
- i) veikt jebkuru citu funkciju, ko dalībvalstis tam varētu uzticēt.

XIII pants

Starptautiskie pasākumi

1. Ja sekretariāts, pamatojoties uz saņemto informāciju, būs atzinis, ka kādu I vai II pielikumā iekļauto sugu nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecība ar tās īpatņiem vai ka šīs Konvencijas nosacījumi netiek efektīvi pildīti, tas ziņos attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu pilnvarotajai uzraudzības institūcijai.
2. Jebkura valsts, kas saņēmusi šī panta 1. punktā noteikto ziņojumu, nekavējoties informēs sekretariātu par ikvienu atbilstošu faktu, ciktāl to pieļauj šīs valsts likumi, un, ja nepieciešams, piedāvās pretpasākumus. Ja dalībvalsts uzskatīs, ka nepieciešama izmeklēšana, to varēs veikt viena vai vairākas šīs dalībvalsts oficiāli pilnvarotas personas.
3. Informāciju, kuru piegādā dalībvalstis vai kura iegūta jebkuras šī panta 2. punktā minētās izmeklēšanas rezultātā, tiks izskatīta nākošajā dalībvalstu konferencē, kura var pieņemt jebkādas rekomendācijas, kuras uzskata par vajadzīgām.

XIV pants

Ietekme uz vietējiem likumiem un starptautiskajām konvencijām

1. Šīs Konvencijas nosacījumi nekādā veidā neierobežos dalībvalstu tiesības pieņemt:
 - a) stingrākus I, II un III pielikumā iekļauto sugu īpatņu tirdzniecības, ieguves, īpašuma un transportēšanas noteikumus vai pilnīgu to aizliegšanu valstī; un
 - b) pasākumus I, II un III pielikumā neiekļauto sugu tirdzniecības, ieguves, īpašuma un transportēšanas kontrolei vai aizliegšanai.
2. Šīs Konvencijas nosacījumi nekādā veidā neietekmēs dalībvalsts tiesības un pienākumus veikt pasākumus savā valstī, kuri izriet no saistībām ar ikvienu savienību, konvenciju vai starptautisku vienošanos attiecībā uz citiem īpatņu tirdzniecības, ieguves, īpašuma un transporta noteikumiem, kas ir spēkā vai var stāties spēkā vēlāk attiecībā uz dalībvalsti, ieskaitot jebkuru pasākumu saistībā ar muitu, veselības aizsardzību, veterināriju vai augu karantīnu.
3. Šīs Konvencijas nosacījumi nekādā veidā neietekmēs nevienas savienības, konvencijas vai starptautiskas vienošanās nosacījumus un no tām izrietošos pienākumus, ja vienošanās ir noslēgtas vai var tikt noslēgtas starp valstīm, kuras veido savienību vai reģionālu tirdzniecības līgumu, lai izveidotu vai uzturētu vienotu ārējo muitas kontroli un likvidētu muitas kontroli

starp šādas vienošanās pusēm, ciktāl tas attiecas uz tirdzniecību starp šādas vienošanās vai līguma valstīm.

4. Valsts, kas ir šīs Konvencijas dalībvalsts un kas vienlaikus pieder arī pie jebkuras citas savienības, konvencijas vai starptautiska līguma, kurš ir spēkā tai laikā, kad stājas spēkā šī Konvencija, kuras nosacījumi paredz aizsardzību II pielikumā iekļautajām jūras sugām, tiks atbrīvota no pienākuma, ko tai uzliek šīs Konvencijas nosacījumi attiecībā uz tirdzniecību ar II pielikumā iekļauto sugu īpatņiem, kuri iegūti ar šajā valstī reģistrētiem kuģiem un saskaņā ar citas savienības, konvencijas vai starptautiskā līguma nosacījumiem.

5. Neatkarīgi no III, IV un V panta nosacījumiem jebkurā saskaņā ar šī panta 4. punktu iegūta īpatņa eksporta gadījumā vajadzīgs tikai sertifikāts no tās valsts, kurā paredzēts īpatni ievest, uzraudzības institūcijas par to, ka īpatnis iegūts saskaņā ar citas noteiktas savienības, konvencijas vai starptautiska līguma nosacījumiem.

6. Nekas šajā Konvencijā neierobežo un neierobežos saskaņā ar Apvienoto Nāciju Ģenerālās Asamblejas rezolūciju 2750 C (XXV) sasauktās Apvienoto Nāciju Konferences par jūras likumu pieņemtā jūras likuma kodifikāciju un attīstību, ne arī jebkuras valsts pašreizējos un turpmākos pieprasījumus un likumīgi pamatotus uzskatus saistībā ar jūras likumu un piekrastes un kuģa piederības valsts jurisdikcijas raksturu un darbības sfēru.

XV pants

I un II pielikuma grozījumi

1. Zemāk minētie nosacījumi tiks piemēroti grozījumu izdarīšanai I un II pielikumā dalībvalstu konferences sanāksmēs:

(a) jebkura dalībvalsts var piedāvāt I vai II pielikuma grozījumus apspriešanai nākamajā sanāksmē. Piedāvātā grozījuma teksts tiks iesniegts sekretariātam ne vēlāk kā 150 dienas pirms šīs sanāksmes. Sekretariāts konsultēsies ar citām dalībvalstīm un ieinteresētajām institūcijām par grozījuma nepieciešamību saskaņā ar šī panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu nosacījumiem un nodos atbildi visām dalībvalstīm ne vēlāk kā 30 dienas pirms šīs sanāksmes;

(b) grozījumu pieņems ar divām trešdaļām klātesošo un balsojošo dalībvalstu balsu skaitu. Šajā gadījumā "klātesoša un balsojoša dalībvalstis" nozīmē dalībvalstis, kuru pārstāvji piedalās un balso "par" vai "pret". Dalībvalstis, kas atturas no balsošanas, tiek ieskaitītas tajās divās trešdaļās balsu, kuras nepieciešamas grozījuma pieņemšanai.

(c) sanāksmē pieņemtie grozījumi stāties spēkā 90 dienas pēc šīs sanāksmes un attieksies uz visām dalībvalstīm, izņemot tās, kuras būs izņēmuma stāvoklī atbilstoši šī panta 3. punktam.

2. Sekojošie nosacījumi tiks piemēroti attiecībā uz I un II pielikuma grozījumiem dalībvalstu konferences sanāksmju starplaikos:

(a) jebkura dalībvalsts var piedāvāt grozījumu I un II pielikumam apspriešanai sanāksmju starplaikā ar šajā pantā noteikto pasta procedūru;

(b) sekretariāts pēc piedāvātā grozījuma teksta saņemšanas nekavējoties nodos to dalībvalstīm. Tas konsultēsies arī ar starpvalstu institūcijām, kurām ir kādas funkcijas saistībā ar šīm sugām, īpaši, lai iegūtu zinātniskus datus, ko šīs institūcijas varētu sniegt, un nodrošinātu saskaņošanu ar jebkuru dabas aizsardzības pasākumu, ko īsteno šīs institūcijas. Sekretariāts šo institūciju izteiktos viedokļus, sagādātos datus, kā arī pats savus slēdzienus un ieteikumus darīs zināmus dalībvalstīm, cik ātri vien iespējams;

- (c) attiecībā uz sugām, kuras nav jūras sugas, sekretariāts, saņemot piedāvātā grozījuma tekstu, nekavējoties nodos to dalībvalstīm un pēc tam, cik ātri vien iespējams, darīs zināmus arī savus ieteikumus;
- (d) ikviena dalībvalsts 60 dienu laikā no datuma, kurā sekretariāts darījis zināmus savus ieteikumus saskaņā ar šī punkta b) un c) apakšpunktiem, var iesniegt sekretariātam jebkādas komentārus par piedāvāto grozījumu kopā ar atbilstošu zinātnisku informāciju un datiem;
- (e) sekretariāts nodos dalībvalstīm saņemtās piezīmes kopā ar saviem ieteikumiem, cik ātri vien iespējams;
- (f) ja sekretariāts nebūs saņēmis iebildumus par piedāvāto labojumu 30 dienu laikā kopš datuma, kurā piezīmes un ieteikumi tika izplatīti saskaņā ar šī punkta e) apakšpunkta nosacījumiem, labojums stāsies spēkā 90 dienas vēlāk un attieksies uz visām dalībvalstīm, izņemot tās, kuras noformē atrunu saskaņā ar šī panta 3. punktu;
- (g) ja sekretariāts būs saņēmis kādas dalībvalsts iebildumus, piedāvātais grozījums tiks nodots balsošanai ar pasta starpniecību saskaņā ar šī punkta h), i), un j) apakšpunktiem;
- (h) sekretariāts paziņos pusēm, ka ir saņemts ziņojums par iebildumu;
- (i) ja sekretariāts nebūs saņēmis balsis "par", "pret" vai "atturas" no ne mazāk kā puses visu dalībvalstu 60 dienu laikā no paziņošanas datuma saskaņā ar šī punkta h) apakšpunktu, piedāvātā grozījuma tālāku apspriešanu atliks uz nākamo konferences sanāksmi;
- (j) ja balsis būs saņemtas no puses visu dalībvalstu, grozījumu pieņems ar divām trešdaļām balsu no visām "par" vai "pret" balsīm;
- (k) sekretariāts paziņos visām dalībvalstīm balsošanas rezultātus;
- (l) ja piedāvātais grozījums būs pieņemts, tas stāsies spēkā 90 dienas pēc datuma, kurā sekretariāts paziņojis par tā pieņemšanu, attiecībā uz visām dalībvalstīm, izņemot tās, uz kurām attiecas šī panta 3. punktā noteiktie izņēmumi.

3. Šī panta 1. punkta c) apakšpunktā un 2. punkta l) apakšpunktā noteiktajā 90 dienu periodā jebkura dalībvalsts var rakstiski paziņot depozitārijam par vēlēšanos būt izņēmuma stāvoklī attiecībā uz šo grozījumu. Kamēr šāds lūgums nebūs atcelts, attiecības ar šo valsti gadījumos ar grozījuma skartajām sugām būs kā ar valsti, kura nav šīs Konvencijas dalībvalsts.

XVI pants

III pielikums un tā grozījumi

1. Ikviena dalībvalsts jebkurā laikā var iesniegt sekretariātam to sugu sarakstu, attiecībā uz kuru tā izvirzījusi noteikumus savas jurisdikcijas robežās II panta 3. punktā minētajiem mērķiem. III pielikumā būs iekļauti to dalībvalstu nosaukumi, kuras ieteikušas attiecīgo sugu tur iekļaut, šādi ieteikto sugu zinātniskie nosaukumi un visas dzīvnieku vai augu daļas, kuras noteiktas attiecībā uz šo sugu I panta b) apakšpunkta vajadzībām.

2. Katru saskaņā ar šī panta 1. punkta nosacījumiem iesniegto sarakstu sekretariāts pēc tā saņemšanas, cik ātri vien iespējams, nodos dalībvalstīm. Šis saraksts stāsies spēkā kā III pielikuma sastāvdaļa 90 dienas pēc šādas nodošanas. Katrā laikā pēc šāda saraksta nodošanas jebkura dalībvalsts var rakstiski paziņot glabātājvalstij par vēlēšanos būt izņēmuma stāvoklī attiecībā uz sugu, daļu vai derivātu, un, kamēr šis lūgums nebūs atcelts, attiecības ar šo valsti gadījumos ar grozījuma skartajām sugām, daļām un derivātiem būs kā ar valsti, kura nav šīs Konvencijas dalībvalsts.

3. Dalībvalsts, kura ieteikusi sugu sarakstu iekļaušanai III pielikumā, var jebkurā laikā ar rakstisku paziņojumu sekretariātam atteikties no tā. Sekretariāts šo atteikumu paziņos visām dalībvalstīm. Atteikums stāties spēkā 30 dienas pēc paziņošanas datuma.

4. Jebkura dalībvalsts, kura iesniedz sarakstu saskaņā ar šī panta 1. punkta nosacījumiem, iesniegs sekretariātam visu šādu sugu aizsardzībai piemērojamo valsts likumu un normu kopiju kopā ar jebkurām interpretācijām, kuras šī dalībvalsts uzskata par vajadzīgām vai kuras sekretariāts pieprasa. Līdz tam, kamēr dotās sugas būs iekļautas III pielikumā, dalībvalsts varēs iesniegt jebkurus grozījumus šiem likumiem, normām vai to jaunas interpretācijas.

XVII pants

Konvencijas grozījumi

1. Lai apspriestu un pieņemtu grozījumus šai Konvencijai, sekretariāts sasauks dalībvalstu ārkārtējo konferenci pēc ne mazāk kā vienas trešdaļas dalībvalstu rakstiska pieprasījuma. Šādus labojumus pieņems ar divām trešdaļām klātesošo un balsojošo dalībvalstu balsu. Šajā gadījumā "klātesošās un balsojošās dalībvalstis" nozīmē dalībvalstis, kuru pārstāvji piedalās un nodod balsis "par" vai "pret". Dalībvalstis, kuras atturas no balsošanas, netiks ieskaitītas tajās divās trešdaļās, kas nepieciešamas grozījuma pieņemšanai.

2. Piedāvātā grozījuma tekstu sekretariāts nodos visām dalībvalstīm ne vēlāk kā 90 dienas pirms šīs sanāksmes.

3. Grozījums stāties spēkā attiecībā uz visām dalībvalstīm, kas to atzinušas, 60 dienas pēc tam, kad divas trešdaļas dalībvalstu iesniegušas grozījuma atzīšanas aktu depozitārijam. Vēlāk grozījums stāties spēkā attiecībā uz jebkuru dalībvalsti 60 dienas pēc tam, kad šī dalībvalsts iesniegusi savu grozījuma atzīšanas aktu.

XVIII pants

Strīdu risināšana

1. Jebkurš strīds, kas varētu rasties starp divām vai vairākām dalībvalstīm attiecībā uz šīs Konvencijas nosacījumu piemērošanu vai interpretāciju, tiks risināts sarunu ceļā starp strīdā iesaistītajām pusēm.

2. Ja strīdu nevar atrisināt saskaņā ar šī panta 1. punktu, dalībvalstis uz abpusējas vienošanās pamata var nodot strīdu arbitrāžai, īpaši Pastāvīgajai Arbitrāžas Tiesai Hāgā. Arbitrāžas spriedums būs obligāts strīdā iesaistītajām pusēm.

XIX pants

Parakstīšana

Šī Konvencija būs atvērta parakstīšanai Vašingtonā līdz 1973. gada 30. aprīlim un pēc tam Bernē līdz 1974. gada 31. decembrim.

XX pants

Ratifikācija, atzīšana, apstiprināšana

Šī Konvencija būs ratificējama, apstiprināma vai atzīstama. Ratifikācijas, atzīšanas vai apstiprināšanas instrumenti jāiesniedz glabāšanai Šveices Konfederācijas valdībai, kura būs depozitārijs.

XXI pants

Pievienošanās

1. Šī Konvencija būs neierobežoti ilgi pieejama, lai tai pievienotos. Pievienošanās instrumenti glabāsies pie depozitārija.
2. Šai Konvencijai var pievienoties suverēnu valstu izveidotas reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, kuru kompetencē ir starptautisko līgumu apspriešana, noslēgšana un ieviešana jautājumos, ko tām nodevušas to dalībvalstis un kurus regulē šī Konvencija.
3. Savos pievienošanās instrumentos šādas organizācijas norāda savu kompetenci attiecībā uz Konvencijas regulētajiem jautājumiem. Šīs organizācijas informē depozitāriju par katru būtisku izmaiņu to kompetencē. Depozitārijs nosūta dalībvalstīm reģionālo ekonomiskās integrācijas organizāciju paziņojumus par to kompetenci un izmaiņām tajā attiecībā uz Konvencijas regulētajiem jautājumiem.
4. Savas kompetences ietvaros šādas reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas izmanto tiesības un pilda pienākumus, ko Konvencija uzliek to dalībvalstīm, kas ir Konvencijas dalībvalstis. Šajā gadījumā organizācijas dalībvalstis nevar izmantot šīs tiesības individuāli.
5. Savas kompetences ietvaros reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas izmanto savas tiesības balsot ar balsu skaitu, kas ekvivalents ar to dalībvalstu skaitu, kas ir Konvencijas dalībvalstis. Šīs organizācijas nevar izmantot savas tiesības balsot, ja to dalībvalstis tās izmanto, un otrādi.
6. Katra atsauce uz "dalībvalsti" Konvencijas I panta (h) punkta nozīmē uz "valsti/valstis" vai uz "valsti pusi/valstīm pusēm" ietver arī atsauci uz katru reģionālu ekonomiskās integrācijas organizāciju, kuras kompetencē ir starptautisko līgumu apspriešana, noslēgšana un piemērošana jautājumos, kurus regulē šī Konvencija.

XXII pants

Spēkā stāšanās

1. Šī Konvencija stāsies spēkā 90 dienas pēc datuma, kad desmitais ratifikācijas, atzīšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instruments būs noguldīts pie depozitārija.
2. Attiecībā uz katru valsti, kura ratificē, atzīst vai apstiprina šo Konvenciju vai pievienojas tai pēc desmitā ratifikācijas, atzīšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta noguldīšanas, šī Konvencija stāsies spēkā 90 dienas pēc tam, kad šī valsts būs iesniegusi savu ratifikācijas, atzīšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu.

XXIII pants

Atrunas

1. Šīs Konvencijas nosacījumos nav paredzēts ieviest vispārējas atrunas. Specifiskas atrunas var stāties spēkā saskaņā ar šī panta, kā arī XV un XVI panta nosacījumiem.
2. Jebkura valsts iesniedzot savu ratifikācijas, atzīšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu, var iesniegt atrunu attiecībā uz:
 - (a) jebkuru I, II vai III pielikumā iekļautu sugu;
 - (b) jebkuras daļas vai derivātus, kas noteikti attiecībā uz III pielikumā iekļautajām sugām.

3. Kamēr dalībvalsts nav atsaukusi šim pantam atbilstošās atrunas attiecībā uz tirdzniecību ar šajā izņēmumā noteiktajām sugām vai daļām, vai derivātiem, attiecības ar šo valsti būs tādas kā ar valsti, kura nav šīs Konvencijas dalībvalsts.

XXIV pants

Denonsēšana

Ikviens dalībvalsts var denonsēt šo Konvenciju, iesniedzot depozitārijam rakstisku ziņojumu jebkurā laikā. Šī denonsēšana stāsies spēkā divpadsmit mēnešus pēc tam, kad depozitārijs būs saņēmis paziņojumu.

XXV pants

Depozitārijs

1. Šīs Konvencijas oriģināls angļu, [franču](#), [krievu](#), [kīniešu](#) un [spāņu](#) valodā, katrai versijai esot vienlīdz autentiskai, būs noguldīts pie depozitārija, kurš izplatīs tās apstiprinātas kopijas visām valstīm, kuras to parakstījušas vai iesniegušas pievienošanās instrumentus.

2. Depozitārijs informēs visas parakstījušās un pievienojušās valstis un sekretariātu par parakstīšanas, ratifikācijas, atzīšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu iesniegšanu, šīs Konvencijas spēkā stāšanos, tās labojumiem, izņēmumu spēkā stāšanos un atcelšanu, denonsēšanas paziņojumiem.

3. Tiklīdz šī Konvencija stāsies spēkā, depozitārijs nodos tās apstiprinātu kopiju Apvienoto Nāciju organizācijas sekretariātam reģistrācijai un publicēšanai saskaņā ar Apvienoto Nāciju hartas 102. pantu.

To apliecinot, šo Konvenciju parakstījuši atbilstoši pilnvarotie.

Izstrādāts Vašingtonā tūkstoš deviņi simti septiņdesmit trešā gada trešajā martā.